

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. Благоевград, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201930 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на И. Б. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.Б*****, ул. „С****“, чрез адв. Е. М., със съдебен адрес гр.Б****, ул. **** ***, против Наказателно постановление № 23-1116-002486/16.10.2023 г., издадено от Началник Група сектор при „Пътна полиция“ при ОДМВР – Благоевград, с което, на основание чл. 178, ал. 1, т. 8 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП.

С жалбата се навеждат доводи за неправилно и незаконосъобразно издадено НП, тъй като посочените данни в същото не съответстват на тези, изложени в акта за установяване на административно нарушение, както и възникналите форсмажорни обстоятелства, представляващи спецификата на работа и краткото време, с което са разполагали работниците са възпрепятствали възможността по искане на разрешение за временно ограничаване на движението в зоната на строежа. Искане се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано се представлява от адв. М., който поддържа жалбата. По същество излага доводи за отмяна на атакуваното наказателно постановление като незаконосъобразно, твърди за допуснати пороци в индивидуализиране на съществения елементи от обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а именно рег. номер на специалния автомобил и наименованието на затворената улица. Алтернативно застъпва становище за приложение на чл.28 от ЗАНН.Претендира разноски.

Административно-наказващият орган и Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно призовани не ангажират представител по делото и становище по същество. В придружително писмо, с което е изпратена преписката от наказващия орган е направено възражение за прекомерност на разноски.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 22.12.2022 г., около 13:45 ч. на ул.Атон“ в ж.к.“Еленово“ в гр.Благоевград с цел

излИ.ето на бетон бил разположен специален автомобил А*****, с рег. № *****, собственост на фирма „***“ - С*****. За тези действия бил подаден сигнал до МВР, като на място били изпратени св.П. и И.. На място същите установили, че действително автомобила е разположен на пътя и пречи на движението, като разговаряли с шофьора, който им обяснил какво е наложило разполагането на автомобила по този начин. На място пристигнал и жалбоподателят, който се представил за технически ръководител на обекта. На същата дата била съставена докладна от св.П., в която същия описал случая и снети обяснения от шофьора на автомобила и Б.. При така констатираното на 03.05.2023г. св.П., в присъствие на св.И. и жалбоподателят съставил АУАН №0520526 срещу Б., затова, че на 22.12.2022г. в качеството си на технически ръководител на строеж „жилищна сграда“ разпорежда разполагането с цел излИ.ето на бетон на специален автомобил А*****, с рег. № *****, собственост на фирма „Г*****“ - С*****. Като по този начин затваря ул.“Атон“, с което затруднява участниците в движението без да има необходимото разрешение от собственика на пътя. Констатираното било квалифицирано като нарушение на чл.9, ал.3 от ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на жалбоподателя, като същия го подписал с възражение, че не е присъствал при извършване на посочените действия и не ги и е разпореждал.

Въз основа на АУАН и след като приел възраженията за неоснователни на 16.10.2023г. Началник Група, сектор „ПП“ към ОДМВР Благоевград издал атакуваното наказателно постановление № 23-1116-002486/16.10.2023 г., с което, на основание чл. 178, ал. 1, т. 8 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели П., И. и Ангелов, и от приобщените към доказателствения материал писмени доказателства: АУАН № 0520526, докладна записка, заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., справка за нарушител/водач. Обяснения от Б., обяснения от Секулски, снимков материал.

Чрез показанията на свидетелите П. и И. се установяват обстоятелства, свързани с постъпилия сигнал, извършената проверка и установеното в хода на същата. Тези свидетели подробно разясняват какво са установили, местоположението на автомобила, качеството на жалбоподателя, което кореспондира и с писмените доказателства, поради което съдът ги кредитира, като достоверни и напълно кореспондиращи на приетите по делото писмени доказателства. Св.Ангелов от своя страна чрез разпита си не установява обстоятелства различни от приетите от съда, чрез показанията му се изяснява причината за действията им на строителния обект.

Като изясняващи релевантни към предмета на доказване обстоятелства съдът кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства.

В кредитираните части на показанията на свидетелите, съставените АУАН, и останалите приети по делото писмени доказателства се съдържат данни за основните елементи от състава на нарушението по чл.9, ал.3 ЗДвП - място, време, обстоятелства около извършването им .

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 05.12.2023., а жалбата е депозирана чрез наказващия орган на 15.12.2023г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по изложените в нея съображения.

Съдът намира за неоснователни наведените доводи за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в неяснота, относно мястото на нарушение в АУАН и НП. Видно от приложените по делото ясно е посочено ул.“Атон“, не се констатира твърдяното

разминаване при описание на този елемент от състава на нарушението. Същите изводи съдът прави и по отношение рег.№ на автомобила, същия е в достатъчна степен индивидуализира и в АУАН и в НП. Посочена е марка и модел и рег.№.

Настоящия съдебен състав намира, че в настоящия случай с оглед събраните доказателства се установи по безспорен начин извършване на нарушението от жалбоподателят. Б. е бил отговорен за извършването на дейности върху платното за движение, без надлежно съгласуване на дейността със собственика на пътя или администрацията, управляваща пътя. Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че Б. не е изпълнил задължението си по чл. 9, ал. 3 ЗДвП - да не предприема дейности в обхвата на пътя, без предварително съгласуване. Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. От субективна страна деянието е извършено при умишлена форма на вина – пряк умисъл, тъй като нарушителят е съзнавал наличието на извършвана дейност на платното за движение. В тази връзка доводите, че не е бил там не изключват отговорност, защото в качеството си на технически ръководител именно той е отговорен за организацията на строежа.

Случаят не може да бъде квалифициран и като маловажен, доколкото по аргумент от разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП, за нарушенията по ЗДвП не се прилагат чл. 28 и 58 г от ЗАНН. Не може да бъде прието с оглед данните по делото, че в случая е налице крайна необходимост, липсват доказателства, а единствено твърдения, че така е предотвратена по-голяма вреда.

При доказано нарушение обаче съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато особено съществено процесуално нарушение, представляващи абсолютно основание за отмяна на НП, поради следните съображения:

При запознаване с приложените по делото доказателства съдът установи, че в случая е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Според чл. 34, ал. 1 от ЗАНН / в актуалната редакция /, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от открИ.е на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба

(Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

От тълкуването на разпоредбата на чл. 34, ал. 1, пр. 1 от ЗАНН, следва, че по-дългият срок се прилага само в случаите, когато извършителят е неизвестен, а когато извършителят е известен, органите, осъществяващи функции по установяване на административни нарушения, следва да отчитат само по-краткия тримесечен срок. В конкретния случай видно от представените по делото писмени доказателства, включително докладна, както и

показанията на св. П. и И., нарушителят е бил известен на контролните органи още към 22.12.2022 г., когато същите са посетили мястото на нарушение, снели обяснения от жалбоподателя. Т. е. към дата 22.12.2022 г. нарушителят е бил известен за органите на Сектор

"ПП". Винаги, когато нарушителят е известен срокът за образуване на административнонаказателно производство е тримесечен. Едногодишният, респ. двугодишният срок за образуване на административнонаказателното производство, както по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, се прилага в случаите, когато при открИ.е на нарушението нарушителят не е известен. Следователно, тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е започнал да тече от 22.12.2022 г. и е изтекъл на 22.03.2023 г. Актът за установяване на административно нарушение е бил съставен на 03.05.2023 г., т. е. след като е бил изтекъл тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, поради което и наказващия орган е следвало да прекрати преписката. Допълнителен аргумент в тази насока е Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВАС на Р България – ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, което определя сроковете по чл. 34 ЗАНН като давностни. Погасителните основания по чл. 34 ЗАНН са юридически факти, при настъпването на които се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателните правоотношения. Такъв юридически факт е изтичане на определен срок, в който органът бездейства, поради което се погасява възможността за реализиране на отговорността – държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложено му наказание, поради което образуване на административнонаказателно производство извън посочените срокове е недопустимо. Констатирания порок е абсолютно основание за отмяна на НП.

Предвид констатираното нарушение на чл. 34 от ЗАНН, наказателното постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в негова полза. Искането е допустимо, т. к. е направено в хода на съдебното производство преди обявяване на делото за решаване. Пълномощникът на жалбоподателя има право на такива разноски, съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК. По делото е представено пълномощно и списък на разноските, от които се установява, че е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева. От АНО е направено своевременно възражение за прекомерност на разноските, което съдът намира за неоснователно. Това е така, тъй като изплатеният адвокатски хонорар е в минималния размер, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразен с разпоредбите на чл. 36 от Закон за адвокатурата. При това положение ще следва да се присъдят в пълен размер поисканите разноски. Същите следва да се възложат в тежест на учреждениято, към което принадлежи наказващият орган, в случая ОДМВР- Благоевград.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1116-002486/16.10.2023 г., издадено от Началник Група сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Благоевград, с което на И. Б. Б., с ЕГН *****, с адрес: Б****, ул. С***** *. *, на основание чл. 178, ал. 1, т. 8 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД МВР Благоевград да заплати на И. Б. Б., с ЕГН *****, с адрес: Б****, ул. С***** сторени от същия разноски за адвокат в размер на 450 лв/четиристотин и петдесет лева/лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд-Благоевград в 14-дневен срок от съобщението му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____